

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11Csp/117/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319208320
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8319208320.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 358 311 54, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: T. J., nar. X.X.XXXX, bytom W. T. XXXX/XX, XXX XX Q. zastúpenej JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné o zaplatenie sumy 4.145,79 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 5,40 eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.646,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.643,43 eur od 20.2.2020 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach každá vo výške 100,- eur vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, prvýkrát počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne tento rozsudok právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietá.

IV. Súd žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s. podal dňa XX.XX.XXXX na súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu na istine sumu 4.145,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 28.4.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. V žalobe žalobca uviedol, že túto podáva ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 359 231 30 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti so žalobcom. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou X.X.XXXX zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 102,19 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 6.131,40 eur. Do podania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 356,57 eur.

Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto ju žalobca listom zo dňa 26.2.2017 - predžalobná upomienka vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo,

žalobca dňa 19.2.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.4.2017 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

Žalovaný do dňa podania žaloby dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 4.145,79 eur, pričom zmluvnú pokutu evidovanú v prehľade splátok a úhrad v sume 482,76 eur si žalobca neuplatňuje. Vzhľadom k tomu, že žalovaná sa dostala so splatením pôžičky do omeškania, žalobca si uplatňuje aj úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba na doručenie je najviac 5 dní.

Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 5,40 eur, ktoré si uplatňuje s poukazom na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Celková výška dlžnej sumy žalovanej ku dňu podania žaloby tvorí: istina + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady = žalovaná suma (4.496,96 eur + 5,40 eur - 356,57 eur = 4.145,79 eur)

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil Notársku zápisnicu N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, NCRIs XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vrátane príslušnej prílohy, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.X.XXXX vrátane zmluvných podmienok, Dodatok k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.X.XXXX, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.7.2016, informácie o RPMN zo dňa 30.7.2016, Predžalobnú upomienku zo dňa 26.2.2017, Prehľad splátok a úhrad ku dňu 30.9.2019, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.4.2017.

4. Podľa ust. § 167 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) súd doručoval žalovanej žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach, uznesenie - výzva na vyjadrenie k žalobe, ktoré listiny si žalovaná prevzala dňa 19.2.2020.

5. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila, v ktorom poukázala, že vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Ďalej dodala, že toho času je na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a je vo finančnej tiesni a preto sú u nej dôvody na oslobodenie od platenia trov žalobcovi. Tiež navrhla, aby mohla prípadný dlh splácať v splátkach.

6. Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná nepoužila prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré by mali vplyv na posudzovanie oprávnenosti žalovanej pohľadávky, pričom súhlasil, aby žalovaná bola zaviazaná k úhrade pohľadávky v primeraných mesačných splátkach.

7. Uznesením č. k. XXCsp/XXX/XXXX - XX zo dňa XX.X.XXXX súd pripustil, aby do konania namiesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o. a to na základe návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia, s. r. o. ako postupníkom, ktorej predmetom je sú aj pohľadávky postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi. Spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. súhlasila s tým, aby do konania vstúpila na miesto doterajšieho žalobcu. K návrhu postupník pripojil aj Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 2.6.2020 adresované žalovanej.

8. Dňa 2.11.2020 žalobca doplnil žalobu, v ktorom podaní uviedol, že dodatok k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.9.2016 bol uzatvorený z dôvodu, že zmluva bola podpísaná na prelome mesiaca a nestihlo sa čerpanie v mesiaci 8/2016 s prvou splátkou k 20.8.2016 a kvôli posunu dátumu prvej splátky z 20.8.2016 na 20.9.2016 bol vypracovaný dodatok.

9. Podaním zo dňa 10.8.2021 žalobca zbral žalobu späť v časti o zaplatenie 5,40 eur v časti uplatnenej náhrady nákladov a navrhol, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4.140,39 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z tejto sumy od 28.4.2017 do zaplatenia.

10. Podľa ust. § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ust. § 145 ods. 1 a 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Ak vezme účastník svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo (R 54/1992). Na základe citovaných zákonných ustanovení a v súlade s návrhom žalobcu súd nemal dôvod nevyhovieť jeho návrhu na späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 5,40 eur a konanie v tejto časti zastavil.

12. Súd nariadil na prejednanie veci viacero pojednávaní, ktorých sa nezúčastnili strany sporu, ani ich právni zástupcovia, preto súd so súhlasom strán sporu vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

13. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby spolu s prílohami, písomnými podaniami žalobcu a žalovanej a zistil tento skutkový stav:

14. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako pôvodný veriteľ a žalovaná ako klient uzavreli dňa XX.X.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Dňa XX.X.XXXX k tejto zmluve uzavreli dodatok k zmluve č. XXXXXXXXXXXX.

15. Z údajov o žalovanej vyplýva, že žalovaná v čase uzatvorenia zmluvy vystupovala ako podnikateľka v odvetví finančných služieb od 08/2011 bez vyživovacej povinnosti s mesačnými finančnými výdavkami (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) vo výške 55,- eur, inými mesačnými výdavkami (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón) vo výške 20,- eur a príjmom z podnikania za minulý rok vo výške 10.718,- eur.

16. Z časti V. zmluvy označenej ako Pôžička vyplývajú nasledovné údaje:

- druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský úver
- celková výška a mena úveru: 4.000,- eur
- celkové náklady spotrebiteľa: 2.131,40 eur
- celková čiastka: 6.131,40 eur
- splátka: 102,19 eur
- počet splátok: 60
- priemerná hodnota RPMN: 16,36 %
- RPMN: 19,90 %
- fixná ročná úroková sadzba: 19,90 %
- prvá splátka splatná dňa: 20.9.2016
- termín konečnej splatnosti: 8/2021
- odplata: 19,90 %
- najvyššia prípustná miera odplaty: 25,04 %
- ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci
- doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy

17. Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 1. spoločnosť sa zaväzuje poskytnúť klientovi spotrebiteľský úver a klient sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok uvedených v tejto zmluve.

Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 5.4 klient je povinný plniť spoločnosti za poskytnutie pôžičky riadne a včas spôsobom dohodnutým v zmluve.

Podľa časti zmluvy označenej ako „Zmluvné podmienky“ článku 9.1 zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa zmluvy.

Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 12.2 spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve.

Podľa časti zmluvy označenej „Zmluvné podmienky“ článku 14.1 a 14.2 doručovanie písomnosti medzi spoločnosťou a klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nielen poštou, elektronickou formou alebo faxom. Spoločnosť doručuje písomnosti na adresu klienta uvedenú v zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom spoločnosti najneskôr pred dňom oznámenia písomností na poštovú prepravu spoločnosťou. Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané spoločnosťou na poslednú známu adresu klienta vráti spoločnosti ako nedoručená, a to aj v prípade, že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží.

18. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.2.2017 vyzval pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a. s. žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 306,57 eur a to bezodkladne s tým, že ak do 5.4.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Zásielku s touto výzvou si žalovaná neprevzal v odbernej lehote.

19. Listom zo dňa 22.4.2017 pôvodný veriteľ spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. oznámil žalovanej, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti predmetného úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy v celkovej výške 4.190,93 eur.

20. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná po poskytnutí pôžičky veriteľovi na splátkach celkovo do podania žaloby na súd uhradila sumu 356,57 eur. Od 19.04.2017 pôvodný veriteľ eviduje nezaplatenie splátky vo výške 3.781,63 eur a štyroch splátok každá vo výške 102,19 eur. Po zosplatení žalovaná na dlh uhradil 5 krát po 10,- eur.

21. K svojej sociálnej a majetkovej situácii žalovaná uviedla, že jej jediným príjmom je rodičovský príspevok a prídavky na dieťa. Jej mesačné výdaje sú - elektrina, hypotekárny úver, lieky, telefón, PHM, strava a oblečenie, s čím je vypomáha stará matka. Žalovaná má dve vyživovacie povinnosti k mal. N., nar XX.X.XXXX a k mal. S., nar. XX.X.XXXX, a toho času poberá rodičovský príspevok. Podľa vyjadrenia žalovanej otec maloletých detí je nezamestnaný a na výživu detí neprispieva.

Právny stav

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

Podľa § 2 písm. d) zákona účinného od 11.6.2010 sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona účinného od 10.6.2010 do 30.4. 2018 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona účinného od 1.4.2015 do 30.4.2018 spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

23. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 1.11.2008 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného od 17.7.2014 predávajúci nesmie konať v rozpore dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného od 1.1.1992, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.11.2008 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.3.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného od 1.7.2011 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 13.6.2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa

najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

26. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.6.2014, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.9.2014, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety

Posúdenie veci súdom

28. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej vzniknutú pohľadávku nadobudla ako právny nástupca spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s. a následne spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. ako postupník titulom Zmluvy o postúpení pohľadávky, a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

29. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, či služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

30. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka najmä formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

31. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

32. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere v znení dodatku zo dňa XX.X.XXXX, ktoré je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanej pôžička vo výške 4.000,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 splátkach vo výške á 102,19 eur mesačne s prvou splátkou splatnou dňa 20.9.2016, pričom žalovaná doposiaľ na tento úver zaplatila sumu 356,57eur.

33. Súd po dôkladnom preštudovaní listinných dôkazov dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f).

34. Súd je toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi pôvodným veriteľom a žalovanou neobsahuje povinné údaje a to údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o termíne konečnej splatnosti úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia súd dospel k záveru, že je potrebné rozlišovať pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti úveru“. V danom prípade sa nejedná o totožné pojmy. Ustanovenie uvedené v zmluve, že „doba trvania zmluvy je do splatenia všetkých záväzkov klienta“, je neurčité a nezrozumiteľné. Stanovenie obligatórnej náležitosti zmluvy znamená presné a jasné vymedzenie obsahovej informácie, nie nutnosť spotrebiteľa odvodzovať takýto údaj (informáciu) pred podpisom zmluvy. Pod pojmom doba je náležite rozumieť dlhší časový úsek, obdobie, ktoré sú ohraničené začiatkom a koncom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ako podstatnú náležitosť dobu trvania zmluvy, bolo povinnosťou veriteľa takúto dobu trvania zmluvy v zmluve o pôžičke uviesť. Pre úplnosť súd uvádza, že pojem „počet splátok“, ktorý v zmluve o pôžičke je numeratívne vyjadrený číslom 60, nie je možné stotožňovať s pojmom „doba trvania zmluvy“, pretože nevystihuje ani začiatok a ani koniec obdobia.

35. Údaj o termíne konečnej splatnosti pôžičky má byť uvedený tiež presne a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Termín znamená uvedenie presného dátumu konečnej splatnosti úveru na rozdiel od pojmu lehota vyjadrujúca určitú dĺžku trvania. Poskytovateľ úveru (ktorý je autorom formulárovej zmluvy) v čase uzatvárania zmluvy nepochybne pozná každú jednotlivú jej obsahovú náležitosť a teda aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je preto v súlade s potrebou zachovania elementárnej zmluvnej rovnováhy účastníkov zmluvy, aby spotrebiteľ v tomto rozhodujúcom časovom momente nemusel odvodzovať obligatórne náležitosti zmluvy, ale ich v tom čase tiež poznal (aj s prihliadnutím na značný rozsah údajov obsiahnutých v zmluve, ich formuláciu, zrozumiteľnosť a to

obsahovú aj formálnu). Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov.

36. Tiež, čo sa týka výšky úrokovej sadzby, ktorá bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednaná na 19,90 %, súd pristúpil k preskúmaniu tejto výšky, keďže úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Dohodnuté úroky sú odplatom za užívanie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu a na to, že ich výška je v rozpore s dobrými mravmi nemá vplyv, že táto bola dobrovoľne dohodnutá. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úrokov, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi, podľa súdnej praxe, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania, stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

37. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

38. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) uzatvorených na dobu od 1 do 5 rokov

- v prvom polroku 2016 v sadzbe 8,28% ročne,
- v druhom štvrtroku 2016 v sadzbe 7,20 % ročne,
- v mesiaci august 2016 v sadzbe 7,89 % ročne,
- v mesiaci september 2016 v sadzbe 8,13 % ročne,
- v treťom štvrtroku 2016 v sadzbe 7,67 % ročne.

39. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom, čo je tomu tak aj v tomto prípade, keďže úroková sadzba v zmluve o spotrebiteľskom úvere oproti priemerom je o viac ako dvojnásobne vyššia.

40. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. (pozri rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/114/119 zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 15Co/276/2018 zo dňa 13.3.2019)

41. Pokiaľ ide konfrontáciu ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa odplaty v spotrebiteľskej zmluve, ktorá odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať a ust. § 39 Občianskeho zákonníka, súd tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/114/2018 zo dňa 27. 08. 2019, s ktorými závermi sa stotožňuje: „Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Úroková sadzba uvedená v zmluve - 28,68 % ročne odporuje dobrým mravom, a preto je dojednanie o úrokovej sadzbe nutné považovať za absolútne neplatné (§ 3, § 39 Občianskeho zákonníka), čo znamená, že veriteľ nemá nárok na úroky z úveru. Nariadenie vlády č. 238/2008 Z. z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet

RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Sadzba úrokov 28,68 % ročne nemá opodstatnenie v demokratickej spoločnosti, nemožno ju označiť inak ako úžernú a odporujúcu dobrým mravom.“

42. Preto je súd toho názoru, že ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nevyklučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevyklučuje s uplatnením korektívu dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 a zároveň v obdobnej veci žalobcu rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020). Obdobne sa s otázkou rozporu úroku s dobrými mravmi vysporiadal Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, podľa ktorého: „aplikáciu § 3 Občianskeho zákonníka nevyklučuje ani ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, kedy za obvyklé, primerané a neúžernícke úroky nie je možné vychádzať z údajov subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery, ktoré úvery poskytujú za neprimerané odplaty a úroky rozporné s dobrými mravmi“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/48/2018 z 31. 01. 2019); a tiež podľa ktorého „výška priemerných úrokových mier poskytovaných pre nové spotrebiteľské úvery predstavovala v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere výšku 8,76 %, teda prekročenie tejto úrokovej miery poskytnutej navyše pri úvere so splatnosťou 10 rokov, o viac ako 100 %, nemožno považovať za iné, než úžerné, a to najmä za situácie, keď jej poskytol pôžičku bez náležitého posúdenia jej bonity.“ (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/41/2020 z 26.11.2020)

43. Žalovaná bola tak na istine povinná zaplatiť žalobcovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sumu 4.000,- eur, teda sumu, ktorá jej bola zo strany pôvodného veriteľa poskytnutá, pričom zo strany žalovanej boli preukázateľne uhradené finančné prostriedky vo výške 356,57 eur a teda nesplatená časť spotrebiteľského úveru je vo výške 3.643,43 eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považuje za dôvodný a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy a vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

K úrokom z omeškania

44. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto si žalobca podanými žalobami uplatnil aj úrok z omeškania a to vo výške 5,00% ročne od 28.8.2018. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. V zmysle zmluvných podmienok písomnosti nezasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušnú zásielku obdrží. Žalobca si v zmysle žaloby uplatnil úrok z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom oznámenie je datované ku dňu 22.4.2017. Žalobca nepreukázal, v ktorý konkrétny deň žalovaná zásielku, v ktorej bolo obsiahnuté Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úverov, prevzala. Súd nespochybňuje, že žalobca túto listinu žalovanej odoslal, súdu však pre preukázanie nároku na úrok z omeškania absentuje dôkaz o čase, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s plnením zosplateného dlhu, pretože ani zmluvné podmienky fikciu doručenia neupravili.

46. Ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre splatnosť celej pohľadávky vyžaduje okrem kvalifikovanej delikvencie dlžníka a dohody o možnosti zosplatenia, aj dispozitívny úkon vo forme žiadosti o plnenie celku, na ktorú je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. „Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky resp. jej neuspokojeného zvyšku, je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska hmotného práva však môže strata výhody splátok nastať až doručením žaloby dlžníkovi súdom. V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju

povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania.“ (ŠTEVČEK, Marek et al. 2015. Občiansky zákonník II. §451-880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 1986 - 1987 s.)

47. Podľa názoru súdu sa žalovaná dostala najskôr do omeškania deň nasledujúci po dni doručenia žaloby k jej rukám, kedy žalovaná preukázateľne nadobudla vedomosť, že žalobca od nej požaduje zaplatenie celej pohľadávky. Žalobca nepreukázal, v ktorý konkrétny deň žalovaná Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 22.4.2017 prevzala a zmluvné podmienky fikciu doručenia v týchto prípadoch neupravovali. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená ku dňu 19.2.2020, a teda prvým dňom omeškania je deň 20.2.2020. Preto súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to zo sumy zo sumy 3.643,43 eur od 20.2.2020 do zaplatenia.

K povoleniu úhrady záväzku formou splátok

48. Podľa § 232 ods. 1 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitelnosti zákonnými prostriedkami. Podľa odseku 2 ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Podľa odseku 3 lehota na plnenie je tri dni a plynie o právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

49. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

50. V súlade s citovaným zákonným ustanovením vzhľadom na sociálnu (žalovaná je matka dvoch maloletých detí od 0 do 3 rokov) a majetkovú situáciu žalovanej so súhlasom žalobcu súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanej určil v splátkach každá vo výške splátky 100,- eur mesačne, ktorú aj súd považuje za primeranú. Zároveň súd určil podmienky splatnosti splátok, dôsledky ich neplnenia a aj podmienky zročnosti celého dlhu.

K trovám konania

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 4.145,79 eur s príslušenstvom. Súd konanie o zaplatenie 5,40 eur zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, za zastavenie ktorého podľa súdu zodpovedá žalobca, potom žalobe čo do sumy 3.646,43 eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 87,88 % (= 3.643,43 eur z 4.145,79 eur) a úspech žalovanej predstavuje 12,12 % (= 100% - 87,88 %). Vzhľadom na pomer úspechu v konaní úspešnému žalobcovi by patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,76 % (87,88 % - 12,12 %).

53. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a

neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Platí teda, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. V prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, potom za použitia § 257 CSP náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná.

54. Ustanovenie § 257 CSP teda znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu nahradit' trovy konania úspešnej strane, toto ustanovenie však nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane, vždy musí ísť o výnimočný prípad. Podľa súdnej praxe pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých strán, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane, a aby neodporovalo dobrým mravom. Toto ustanovenie je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom, pričom zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy.

55. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane strán sporu.

56. Súd poukazuje, že žalobca vystupuje v mnohých sporoch opätovne s rovnakým znením žalôb, pričom zmeny sa týkajú výlučne dňa uzatvorenia zmluvného vzťahu, parametrov úveru a uvedenia dní, kedy došlo k predžalobnej výzve a k oznámeniu o zosplatnení, a je predpoklad, že ako obchodná spoločnosť zaoberajúca sa podnikateľskou činnosťou so základným imanom 1.850.000,- eur zamestnáva aj vlastných právnikov bez nutnosti právneho zastúpenia a nepriznanie týchto trov ekonomicky žalobcu neohrozí. U žalovanej to tak však byť nemusí, keďže bolo preukázané, že žalovaná je matkou dvoch maloletých detí do 3 rokov na rodičovskej dovolenke bez príjmu zo závislej činnosti a je odkázaná len na systém sociálneho zabezpečenia - rodičovský príspevok a prídavky na dieťa. Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že aj v prípade rozhodnutia o trovách konania je potrebné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania modifikovať a úspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné v zmysle ust. § 355 Civilného sporového poriadku (CSP) odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.